

Caracterizarea personajului Pietro Gralla din opera Act venetian scrisa de Camil Petrescu-a doua parte

Are un fel de sinceritate moale in voce, rapida, gandita, care incurajeaza uneori pe partener. O teribila detenta nervoasa, spontana ca o hotarare irevocabila, face din el un om in lupta, coplesitor. Atunci privirea lui devine de otel. Fata lui paralizeaza prin paloarea ei insasi pe adversar.

Pare mult mai mare la trup decat e, fiind proportionat si cu autoritate. Aparent foarte calm si echilibrat, dar numaidecat se ghiceste in el o fierbere interioara fara egal. Gandeste, lucid pana si in clipele de febra". Epitetele caracterizante il apropie cert pe Pietro Gralla de imaginea-etalon a eroului camilpetrescian - cavaler al tiparului de idealitate, care se numeste Gelu Ruscanu, G.D. Ladima, Stefan Gheorghidiu, Andrei Pietraru sau altfel.

Spiritul procustian al eroului se manifesta in dragoste. Pentru el, "iubirea are nevoie de dorinte tari si de substanta multa, din care sa se hraneasca... Are nevoie de timp si de deplinatatea unei vieti intregi, ca sa prinda radacini puternice... (...) Trebuie sa arunci in flacara iubirii totul; tot ceea ce ai fost, tot ceea ce esti, tot ceea ce vei fi..." Iubirea sa pentru Alta este totala.

Alta este monada: "Dar deasupra lor, a tuturor celorlalte femei, esti tu, monada mea, care mi-ai descoperit iubirea..." La ea se intoarce pentru a-si vindeca ranile pricinuite de contactul cu putregaiul republicii venetiene, pe ea o vede si a vazut-o "capabila de discernamant, curajoasa, responsabila in cel mai inalt grad, loiala fata de ea insasi si fata de tot ce exista pe lume...", pe ea a ales-o "uimit de darurile fapturii tale fara seaman, arbitrul valorilor din viata mea", cum va marturisi eroul in actul al treilea al piesei.

Din aceasta arzatoare dorinta de a trai in absolut se naste si dispretul lui (de inceput) fata de Cellino, sigisbeul venetian, numit comandant al fregatei "Vellocita" numai fiindca era descendent al unei ilustre familii venetiene, trecute in Cartea de aur a cetatii. Descendentul este insa, in viziunea etico-civica a lui Pietro, un "ratoi gatit", "cel mai josnic poltron", care va parafa, el si cei de teapa lui, sfarsitul Venetiei: "Cu un tineret de starpituri gatite ca niste catei asa cum e tineretul patrician de azi, mergem spre sfarsitul sfarsitului..." Desigur, cei doi au pareri opuse despre placerile vietii, caci, daca pentru Cellino datoria de sigisbeu este o, gingasa functiune", pentru Pietro Gralla "a fi tanar inseamna a fi de otel... a privi totul in fata", iar "dragostea e preferinta exclusiva, sau nu mai e nimic".